

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: "گیورگ هوپه" Von Georg Hoppe

برگردان و افزوده از: دیپلوم انجنیر نسرین معروفی

۲۱ اگست ۲۰۱۷

مستعمره سازی مجدد یک شبه قاره

"گیرهارد کلز" Gerhard Klas : صدای خلق هند علیه جهانی شدن

تظاهرات با حمایت حزب KP (مارکسیست) هندوستان در شهر "کلکته" (27.12.2015) Kolkatta

Foto: Rupak De Chowdhuri/Reuters

جهانی شدن در هندوستان بر یک بخش از طبقه متوسط به مفهوم برخورداری از جای کار در تولیدات کمپیوتری (Software) شرکت های تولید کننده نوشیدنی معمولی Softdrinkfimen است. برای صاحبان شرکت های ایالات متحده امریکا و یا اتحادیه اروپا به مفهوم عرضه و بازار فروش برای متاع مصرفی با "کمترین هزینه و سود مطلق" می باشد. اتاق های فکر نئولیبرال Neoliberal Think-Tanks ادعا می کنند که جهانی شدن بر بینوایان و تهدیدستان به معنای بهبودی شرایط و وضعیت زندگانی آنها از طریق "جهت یابی سیاست اقتصادی"، یعنی دستیابی قشر متوسط و پائین به رفاه از طریق سرمایه گذاری هر چه بیشتری قشر متمول است. لیکن تأثیر آن بر

اکثریت مردم نوع دیگرست، یعنی شرایط خرابتر و نا مناسب کار توأم با دشواری های لاینحل تعهدات در زمینه مصرف محصول آن می باشد. علاوه بر آن جهانی شدن در کشور باعث تخریب و انهدام محیط زیست و در ارتباط به آن تخریب و نابودی زیر بنای زندگی، نابودی ساختارهای سنتی و وابستگی به بذرهای تجاری مؤسسات می شود. بدهکاری، مایوسی و درماندگی انسانها باعث می شود تا اکثراً از طریق خوردن مواد دستکاری شده، آلوده و سمی محصولات زراعتی، به طرف مرگ روان گردند.

"زیترا م یشوری" Sitaram Yechuri از حزب کمونیست هند (مارکسیت) " چنین نتیجه گیری می کند: ما جهانی شدن اقتصادی در هندوستان را به حیث پروسه ای توصیف می کنیم که در این پروسه به استعمار کشیدن مجدد اقتصادی کشور های رو به انکشاف هدف قرار داده می شوند (...)" "یشوری" Yechuri از جمله کسانیست که آنها "میان یأس و مبارزه" دست و پنجه نرم می کنند. صدای هندیها علیه جهانی شدن اغلباً می تواند نقش زیادی را بازی کند. "گرهارد کلز" Gerhard Klas خبرنگاریست که در این زمینه با فعالانی از سازمانهای توده ئی، سندیکا ها و احزاب چپ مصاحبه نموده است. وی می گوید که وسیله دهاتیها سازمان های خودی آنها است که اکثراً توسط زنها برای زنها و فرزندان شان و باشندگان بومی آنجا موسوم به غیر قابل تماس Unberührbare به وجود آمده که اعتصاب، سیاست دولت و مبارزه مسلحانه را پیش می برند. (حزب کمونیست در دولت ایالتی "کراالا" Kerala در جنوب هند حکمفرمایی می کند)

"کلز" Klas از عهده این کار برآمده می تواند، وی با شناختی که از زندگانی ماهیگیران "ولیاتهورا" Valiathura و دهقانان "دزوتهندا" Dasru Thanda دارد، با دید تحلیلی و ارزیابی از روابط آنها در کل، مجموع یک تصویری از اجتماع مبارزاتی به وجود می آید، که آینده آنها روشن است. فعالانی که در این ارتباط اظهار نظر می کنند، امیدواری می دهند که: آینده یک آینده عادلانه و منصفانه خواهد بود. نه تنها فقط در هندوستان.

افزوده مترجم:

تا جایی که همه کم و یا بیش از تاریخ کشور هندوستان اطلاع داریم، با چهار صد سال تاریخ استعماری که سراسر جنایت، شکنجه و نسل کشی استعمار برتانیه بود و خلقهای ستمکش هند در جو سیاست استعماری باید کار و تولید می کردند، نیروی کار و تولید خود را باید ارزان به فروش می رساندند. بدین وسیله خلق هند وسایل معیشت و خوشگذرانی خانواده های انگلیس را چه در داخل هند و چه هم خارج از آن مهیا می ساختند. مگر خلق ستمکش هند با قحطی و گرسنگی، بیماری، بدرفتاری و شکنجه به دست نظامیان انگلیس دست و پنجه نرم می کردند و حتا با کار اجباری و شاقه، جانهای خود را از دست می دادند. در حقیقت از خود هندی ها برای استعمار و استثمار هندوستان بهره می بردند. به گفته یکی از نویسندگان: "شرایط اقتصادی هند نتیجه اجتناب ناپذیر استثمار سیاسی آن است". امروز باز هم با جهانی ساختن شبه قاره هند مستعمره سازی مجدد آن در نظر است. یکی از توطئه های امپریالیسم، جهانی شدن سرمایه است که هدف کلی نظام سرمایه داری در جهانی سازی، تداوم و توسعه منافع سرمایه داری کشور های امپریالیستی در سطح بین المللی است. آنها در صدد اند تا در کشور های روبه انکشاف و عقب نگهداشته شده نیروی کار خلقهای ستمکش را در اختیار کسانی قرار دهند که کنترل تولیدات را در دست دارند. لذا شرکت های خصوصی برای رسیدن به سود بیشتر و اطمینان از تداوم آن چاره ای جز گسترش روابط تولیدی و اقتصادی با کشور های در حال صنعتی شدن و توسعه نیافته ندارند.

دولتهای کشور های سرمایه داری می خواهند تا نظام سرمایه داری را تا حد یک نظام جهانی ارتقاء بدهند که نه تنها بعد اقتصادی دارد بلکه بعد سیاسی، فرهنگی و اجتماعی را نیز دربرمی گیرد. آنها می خواهند تا حاکمیت و تسلط اقتصادی، سیاسی، نظامی، فرهنگی و اجتماعی خود را در آن کشور ها مستقر نمایند تا بتوانند کنترل سراسر جهان را نه تنها از طریق تجاوزات بلکه از طریق جهانی ساختن به دست گیرند. متأسفانه هستند کسانی که تصور می کنند که جهانی سازی کشورهای عقب نگهداشته شده باعث پیشرفت، رشد و توسعه اقتصادی، افزایش سطح تولید مالی و راه حل در کاهش بیکاری، تقویت زیر ساخت های علمی و فرهنگی و ... می گردد. مگر فکر قاصر آنها به این که جهانی سازی علاوه بر این که باعث قدرتمند تر شدن عده ای کوچک می گردد، در مقابل باعث استثمار و کاهش توانمندی عده زیادی دیگر است، قد نمی دهد. لذا برای کشورهای امپریالیستی با گسترش پدیده جهانی شدن سود بالا تر از آنچه که تصور می شود، می باشد، یعنی منظور آنها نه تنها روابط اقتصادی جهت تداوم رشد و تولید صنعتی با کشورهای رو به انکشاف و کشورهای عقب نگهداشته شده که برای آنها حیاتی است، می باشد، بلکه در کنار مسایلی که قبلاً تذکر رفت، کشورهای بی بضاعت با نیروی کار ارزان بهترین ابزار برای این کار هستند.

پس به صراحت باید گفت که جهانی سازی یک پدیده نو نیست بلکه همان صدور سرمایه است که قبلاً هم وجود داشته و هدف از تغییر نام آن فقط معطوف ساختن اذهان مردم به اصطلاح به یک پدیده نو است که جرو بحث های زیادی را هم باعث شده است. مگر خوشبختانه هستند سازمانها، احزاب و افرادی که با درک از ماهیت و اهداف جهانی شدن که نه تنها صدور سرمایه و گسترش آن است بلکه باعث تسلط و حاکمیت بر جریان تبادل اطلاعات در سطح جهانی، تسلط بر منابع انرژی و نفت خام، نابودی فرهنگ های ملی و حاکمیت فرهنگ امپریالیستی، تضعیف و تجزیه قدرتهای ملی و منطقه ای، پلان و برنامه ریزی در جهت انزوای کشورهای مستقل و درهم کوبیدن قدرت و اقتدار آنها، گسترش افکار لیبرال دموکراتها در جهان و ... علیه آن دست به مبارزه و تظاهرات می زنند. خوندگان نهایت عزیز!

طوری که شما ترجمه را از نظر گذشتانید با آگاهی سیاسی و اقتصادی که سازمانها و احزاب مختلف سیاسی در هندوستان از جهانی شدن یعنی مستعمره ساختن مجدد هندوستان دارند، در شهر کلکته علیه آن دست به تظاهرات زدند. در هندوستان بیش از ۷۰ حزب سیاسی وجود دارد که به گروه ملی (کشوری)، منطقه ای (ایالتی) و محلی تقسیم می شوند. از میان این احزاب سابقه و قدرت حزبی که دارد، حزب کنگره است که بنیانگذار آن "گاندی" و "نیرو" بودند. حزب "مهارایتا حاناتا" (BJP) که دارای گرایشهای شدید نژادی و هندو است و حزب کمونیست مارکسیست هند (CPI-M) که کلانترین حزب و با فعالیت سیاسی وسیع و گسترده به شمار می رود. این حزب درحال حاضر در سه ایالت هند "کرالا"، "بنگال غربی" و "تریپورا" حکومت می کند. چنانچه آنها در بعضی از ایالت های هند حزب حاکم و بخشی از دولت ایالتی هستند که در بعضی از کابینه ها، وزیر دارند. این حزب سازمانهایی با نامهای "فدراسیون جوانان دموکرات هند"، "فدراسیون ملی زنان هند"، "کنگره سراسری اتحادیه های کارگری هند" و "فدراسیون محصلان هند" دارد. اعضای این حزب تظاهرات علیه جهانی شدن هند را که در واقعیت مستعمره کردن مجدد آن است، سازماندهی نموده اند.